

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FÅREVEJLE HØJSKOLE

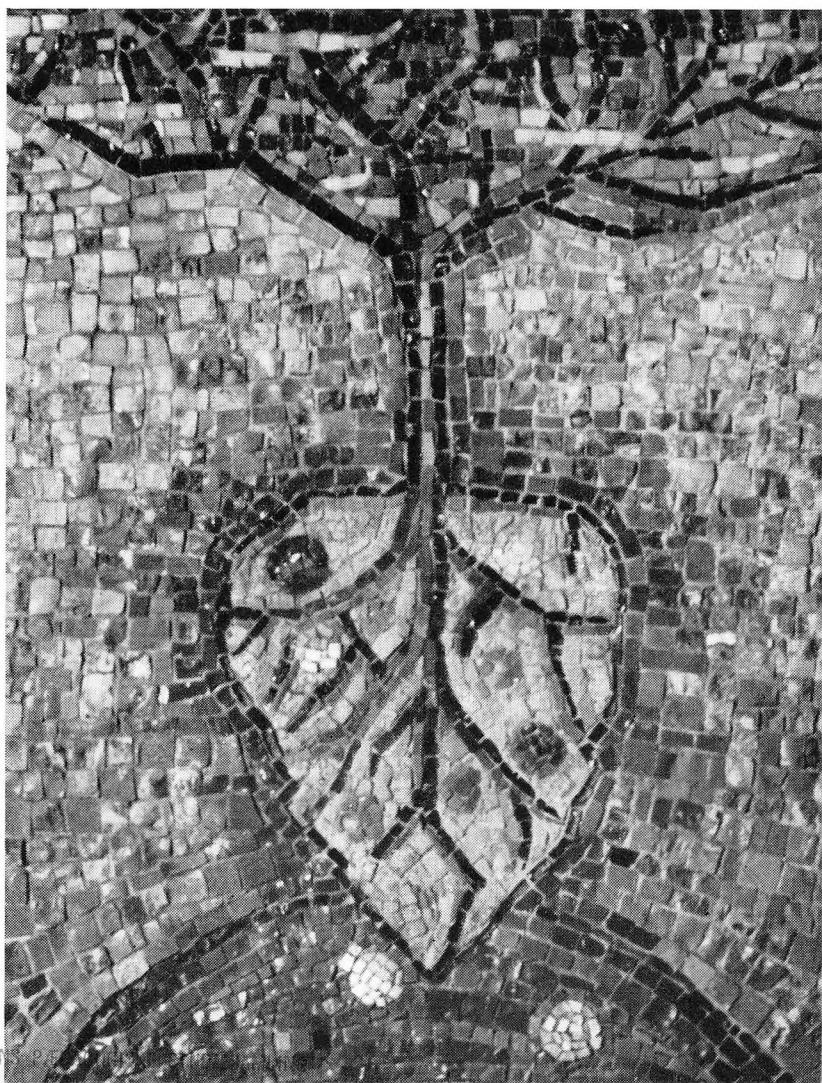
*»Alle mine kilder skal være hos dig«
Mosaik udført af Käthe Magelund
Skænket af: Forårsholdet 1968*

SØLV-
SNOREN

58. årgang

Nr. 4

1968

Aftenandagt *Af Lilly Frederiksen*

Tekst: Johannes evangeliet kap. 14 vers 9:
»Den, som har set mig, har set Faderen«.

Det med Gud er for mange af os noget fåget noget — noget, som vi synes, vi hverken kan gribe eller begribe. Det hænger måske sammen med, at vi aldrig har set Jesus, at vi aldrig har gjort os klart, hvad det var, han gjorde og sagde. Det kan vi nu ellers let få at vide ved at give os tid til at læse Det ny Testamente. Der prøver de første kristne at fortælle det glædelige budskab, evangeliet, videre. Evangeliet fortæller om, hvordan Guds sind — Faderens sind — er overfor os. Jesus siger: »Den, som har set mig, har set Faderen«.

Hvad får vi at vide, hvis vi lytter til beretningerne om, hvad Jesus gjorde og sagde for at bringe os bud om Gud — om Himmelen og jordens, Deres og min skaber? Beretningerne handler først og sidst om en uopslidelig kærlighed til alle mennesker — af alle slags. Jesus gjorde — og Gud gør — ingen forskel på mennesker. Jesus kom til de såkaldte store i samfundet, når de indbød ham. Han kom til de mest foragtede, når de indbød ham. Han havde omsorg for dem, der havde høje tanker om sig selv og deres egen indsats i Guds rige. Men Jesus havde ikke mindre omsorg for dem, der vidste om sig selv, at de ingenting magtede, når det drejede sig om at gøre det gode.

Han var taknemlig, når nogen viste ham tillid og troede på ham. Men han viste aldrig nogen bort, hvor fattige de end var på tro, og hvor ofte de end svigtede deres egne store ord og løfter.

Efter sin død og opstandelse kom Jesus jo netop til dem, der havde svigtet ham. Han kom til dem, der var skuffede over, at det gik, som det gik Langfredag, og som nu havde mistet alt håb. Det betyder, at heller ikke den blandt os, der hverken ejer tro, mod eller udholdenhed, er tabt

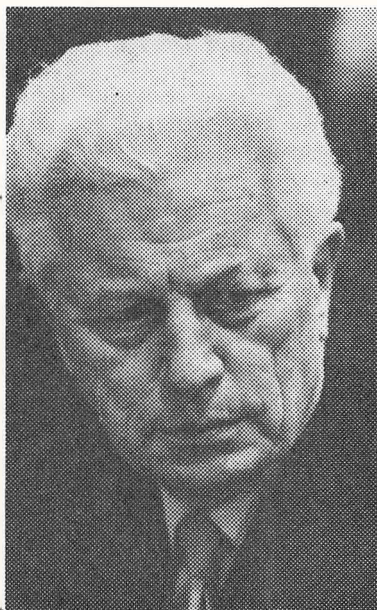
ud af Guds hånd, for hos Gud er der ikke forandring og skygge, der kommer og går. Det glædelige budskab gælder hver eneste af os, for sådan som vi fik Gud at se, da Jesus var her på jorden blandt mennesker, sådan er Gud den dag i dag.

Hvordan gik det så de mennesker, der engang så og hørte Jesus? Ja, det gik de fleste, som det går de fleste af os. Det gjorde overhovedet ikke noget indtryk på dem, i al fald kun et forbigående indtryk. Men der var jo nogle af dem, der har fortalt det glædelige budskab videre. De så og hørte Jesus på en sådan måde, at noget blev aldeles nyt for dem selv, og det måtte de fortælle videre. Det nye kan ganske kort udtrykkes sådan: De fik et nyt syn på sig selv, de forstod eller lærte efterhånden at forstå, at de hørte til hos Gud, sådan som de var — uden først at opfylde alt det, som bl. a. farisæerne eller deres egen stolthed forlangte. De forstod eller begyndte at ane, at Guds kærlighed er betingelsesløs — er uden betingelser af nogen art.

Men de så også andre mennesker i et nyt lys. De så de andre som dem, de nu skulle tjene med det, som de selv havde fået af Gud — først og fremmest med den tilgivende kærlighed, de selv havde modtaget. Den måtte give sig praktiske og håndfaste udslag, sådan som Jesu egen kærlighed til mennesker jo gjorde det. De begyndte at forstå de ord, Jesus havde talt ved en anden lejlighed: »Den, der har fået meget tilgivet, elske: meget«. Og sådan går det den dag i dag: Den, der for alvor har set Jesus Kristus, ser også det menneske, der på en eller anden måde har brug for os. Det er vores bøn på denne skole, at vi selv og mange med os, må lære Gud at kende gennem Jesus Kristus på en sådan måde, at vi derigennem bliver mere duelige til en tjeneste blandt mennesker.

Provst C. P. Agger

*C. P. Agger, f. 22.-3.-1898 i Hygum.
1915 student fra Rønne.
1922 cand. theol.
1922—23 lærer for den danske menighed
i Berlin.
1923—26 ordineret medhjælper ved Elias-
kirken, København.
1927—67 sognepræst i Halsted-Aunede
1932—67 provst.
Siden 1934 bestyrelsesmedlem i Kirkelig
Forening for Indre Mission i Danmark.
1951 bestyrelsesmedlem for Fårevejle
Højskole. Formand siden 1959.*

Da Fårevejle Højskole i 1951 blev sygeplejehøjskole, fik provst C. P. Agger sæde i bestyrelsen. I 1959 afløste provst Agger den daværende formand, pastor Chr. Bartholdy. Vi benytter det forestående 10 års jubilæum til at bringe et portræt af formanden for F.H. og til at takke for aldrig svigtende interesse for vor skole.

— *De er født i Vestjylland og er student fra Rønne på Bornholm. Hvad har disse to yderpunkter — geografisk og vel også i åndelig henseende — betydet for Dem?*

— *Jydens stærke, sejge sind og klippeøens urokkelighed har altid stået for mig som noget meget attråværdigt.*

— *Hvorfor valgte De theologien?*

— *Fordi jeg ville være præst. Dertil havde jeg dragelse allerede som barn, og det afklaredes ved mødet med den kristelige gymnasiastbevægelse. Theologien skuffede da heller ikke, den er uden tvivl det mest interessante og alsidige studium, der findes.*

— *Hvilke theologiske professorer fik i særlig grad betydning for Dem?*

— *Jeg mindes især Valdemar Ammundsen, senere biskop i Haderslev, med taknemmelighed. Han var en fremragende begavelse og et dybt åndeligt menneske. Hans gennemgang af kirkehistorien var meget inspirerende. Kirkens stormænd blev levendegjort, og den historiske sammenhæng i kirkens udvikling kom til at stå klart. Og udenfor auditoriet fik han stor indflydelse på vore årgan-*

ge ved sit medarbejde i studenterbevægelsen.

— *De var lærer for den danske menighed i Berlin kort tid efter den første verdenskrig. Hvori bestod dette arbejde?*

— Jeg blev theologisk kandidat med kun 23 år og ønskede at vente lidt med ordinationen. Derfor gik jeg i Dansk Kirke i Udlandets tjeneste som lærer ved den danske menighed i Berlin. Her underviste jeg både børn og voksne i dansk og religion, holdt søndagsskole og bistod iøvrigt pastor Hedegaard i det kirkelige arbejde. Danske aftener i Berlin var festaftener. Hvor blev der sunget, både salmer og fædrelandssange!

— *Hvad betød årene ved Eliaskirken og samarbejdet med den kendte sognepræst — pastor Fibiger?*

— Pastor Fibiger var en prædikant af Guds nåde med et stærkt og varmt kald til Guds rige, og samtidig var han en fremragende organisator, der fik lykke til at opbygge en i sjælden grad arbejds- og offervillig menighed. At tjene her kunne ikke andet end give en ung mand et varigt forbillede i tjenesten.

— *40 år som sognepræst i Halsted-Aunede — deraf 35 år som provst — tyder på rodfæstethed. Hvilke fordele — og ulemper — er der ved at blive så længe på eet sted?*

— Halsted-Aunede har simpelt hen været skæbne for alle sine præster. Ingen af dem er kommet »levende« derfra, men lige siden reformationen er de alle blevet i embedet, til de blev afskediget eller døde. I kirken hænger malerier af mine 6 forgængere, som sammen med mig dækker 210 år, og altså har været der 30 år i gennemsnit. En så lang tjenestetid på samme sted giver dyb samlevethed og knytter mange stærke bånd, der gør fællesskabet til en stadig glæde, men samtidig medfører den risiko for, at det gensidige, indgående kendskab mellem præst og sogn vanskeliggør arbejdsmu-

lighederne. Man kender hinanden for godt!

— *Det er store tal, vi hele tiden skal bruge, når vi skal omtale Deres virkeområder. De har været i Indre Missions hovedbestyrelse i 35 år. — Har Indre Mission et bibelsyn?*

— Indre Mission vedkender sig ganske vor Folkekirkes bibelsyn, som det kommer til udtryk i kirkens præste- og bispevielsesritualer. Her hedder det: Lad os nu høre Guds ords vidnesbyrd. Og i ordinationsløftet lover ordinationen, at han vil forkynde Guds ord rent og ret, som det findes i de profetiske og apostoliske skrifter, altså bibelen, ligesom han i det skriftlige præsteløfte lover flittig og alvorlig granskning af Guds ord, hvormed igen menes bibelen. Det syn, at Gud taler til os gennem de bibelske skrifter, er det, der gør bibelen til »bibel«. At den så også har en menneskelig side er simpelthen en banal selvfølge.

— *Har Indre Mission et livssyn?*

— Ja! Har man dette bibelsyn, får man derigennem også et livssyn, nemlig bibelens. Livet her ses under evighedens synsvinkel: Her har vi ikke en blivende stad, men vi søger den kommende (Hebræerbrevet 13, vers 14). Vi skal ikke være jorden tro, men vi skal være Gud tro på jorden med henblik på det, der kommer. Som Kingo synger: »Jeg i mit kald og stand min Gud og Fader kan tilbørlig dyrke«. Det giver horisont for livet og ansvar for tiden.

Til dette livssyn vil vi gerne kalde vort folk, og under denne synsvinkel vil vi gerne give moderne ungdom den bedst mulige uddannelse på vore skoler.

— *Hvordan får en provst emeritus tiden til at gå?*

— Jeg får ikke tiden til at gå, for den går af sig selv, ja, den løber, så jeg har nok at gøre med, at den ikke løber fra mig.

P. J.

F. H. NYT

Forårsholdet 1968 gav ved afskedsfesten skolen en dejlig gave — et mosaikarbejde udført af fru Kätthe Magelund, København, forhen Haslev udvidede Højskole. Som det fremgår af forsiden, henlyder mosaikken til Grundtvigs dejlige »højskolesalme«: Alle mine kilder skal være hos dig! (Salmebogen nr. 396). Mosaikken, som er udført i dejlige farver, hænger på »Rådhuspladsen«. Vi er såvel F. 68 som kunstneren meget taknemmelig. I næste nr. af »Sølvsnoren« vil fru Magelund fortælle om sine tanker med mosaikken og om kunst i det hele taget.

1. august havde vi den glæde at kunne åbne dørene for 88 nye elever, der friske, solbrændte og veloplagte gik i gang med arbejdet. Frk Frederiksen havde sygeorlov fra den 1. august til den 15. september og tilbragte tiden dels i Løgumkloster og dels i Sigtuna, men er nu atter i gang. Den øvrige lærerstab overtog frk. Frederiksens timer, så vi undgik at få vikar.

Ved det offentlige møde i august skulle forstander Kraup, Haslev, have talt, men måtte sende afbud på grund af sygdom.

Forstander Buhl, Haslev udv. Højskole, hjalp os ud af kniben og gav os en særdeles indholdsrig aften ved at tale om »Kristus i vore hjem« og ved senere på aftenen at fortælle om »Mini-Uppsala« i Haslev.

Ikke mindre end 35 af forårsholdets 66 elever var modt op til gensynsfesten sidst i august. Vore nuværende elever tog sig på bedste måde af underholdningen og gav en humorfyldt og vittig »fjernsynsudsendelse« om Fårevejle, naturligvis med særligt henblik på højskolen. Det var strålende gjort!

Lægmissionær Lis Madsen besøgte os i september og fortalte levende og inspirerende i to foredrag om sin krævede gerning i Indien.

Tage Albertsen har også besøgt os og talt om det evigt aktuelle: Økonomi. Bestyrelsen har været her for at vurdere og godkende den færdigbyggede lærerindebolig og cyklestald.

Den 18. september holdt vi høstfest. D-holdet indrammede aftenen med — under Mikkels instruktion — at opføre et muntert og alvorligt stykke. Det første var Heibergs: »Nej!« og det sidste Gunnar Gunnarssons: »Ramt«. D-holdet magtede til fulde begge former og høstede fortjent bifald. P. J.

*Fra
underholdningen
ved gensynsfesten*

Mette Stauns

Højskolens første udsending i Hedningemissionsarbejdet

Som 20-årig ung pige kom Mette Stauns til Fårevejle Højskole i foråret 1911 som elev på sommerskolens kursus.

Hun var eneste datter fra en gård i Brundby på Samsø og havde af søskende en 12 år yngre broder, Michael.

Hendes forældre havde vel ventet, at deres unge datter efter et berigende højskoleophold igen ville være vendt tilbage til de trygge og gode omgivelser på Samsø, for der at få sit fremtidige hjem og livsvirke.

Det havde Mette Stauns vistnok også selv regnet med — men det blev helt anderledes. — Hun mødte under sit højskoleophold et helt andet livskald.

Baggrunden herfor var, at pastor E. Wald. Gøtzsche, som i nogle år havde været leder på to af Dansk Missionsselskabs missionsstationer i Indien, var kommet hjem til Danmark som følge af en hjertelidelse, som han havde pådraget sig i Indien, og i foråret 1910 var tiltrådt som højskoleforstander i Fårevejle.

Det var netop i de år, da en af hans hustrus, fru Ellen Gøtzche's små, inspirerende sange næsten var blevet en flagsang i det kristne ungdomsarbejde, nemlig: *Jeg ser gennem mørket en morgen, der gryr med lys over hedningehjem.*

Denne sang blev selvfølgelig også, med sit dragende indhold, toneangivende blandt de unge på Fårevejle Højskole, hvor friske kald til tjeneste i Hedningemissionen fængede blandt eleverne både i sommeren 1911 og i de efterfølgende elevhold, hvorved flere af disse fandt deres livskald i den kristne verdensmission.

Således blev det også for Mette Stauns.

Hun var selv grebet af Kristus — og han greb hende med et kald til hedningemissionen.

Efter sit højskoleophold fik hun sin uddannelse som sygeplejerske på professor Rowsings klinik på Frederiksberg Hospital i årene 1913—1916. — Derefter tog hun to års uddannelse til missionsgerningen på D. M. S.'s Missionsskole i Hellerup og et halvt års uddannelse på The Mothers Hospital i London som jordemoder i 1921.

Sin indvielse til missionsgerningen i Kina fik Mette Stauns i Viborg domkirke den 21. juni 1921 samtidig med frk. Bech-Andersen og frk. Astrid Poulsen.

Mette Stauns kom dog ikke til at rejse til Kina straks efter indvielsen sammen med sine to kammerater.

Det blev i den tid meget svært for hendes forældre at skulle give afkald på deres eneste datter for bestandig, og Mette Stauns var så stærkt knyttet til sine forældre, at hun for sin udrejse måtte have

vished for, at også de kunne stole på og hvile i, at det virkelig var Guds beredte livsvej for hende.

Hun blev hjemme på Samsø endnu en kort tid, hvorefter der i hendes barndoms kirke i Tranebjerg — med hendes forældres velsignelse — blev afholdt en udsendelsesgudstjeneste nytårsdag 1922, hvorefter hun tog afsked med sit hjem, slægt, barndoms- og ungdomsvenner og fødesogn. — Hun rejste derefter den 3. januar 1922 til sin fjerne, fremtidige livsgerning i Kina.

Den første udrejse foregik pr. skib over Middelhavet, Port Said, Ceylon, Singapore og Shanghai til »... vort forjættede land ...«, skrev hun hjem.

Mette Stauns studerede derefter kinesisk sprog i Peking 1922-1923, hvorefter hun, med undtagelse af enkelte korte vikariater andre steder, fik sine hovedopgaver på hospitalet i Antung fra 1923 til 1946, heraf en længere årrække som oversygeplejerske.

Hun var hjemme i Danmark på orlov 1926—1928 og plejede da samtidig sin moder på hendes dødsleje.

Under sin næste orlov til Danmark i 1934—1936 mødte hun herhjemme Oxfordbevægelsen og oplevede derigennem, med sit åbne sind, en rig åndelig fornyelse. — En af hendes medarbejdere i Kina fortalte senere, at da hun efter den orlov vendte tilbage til Kina, bragte hun rig åndelig friskhed med ind i arbejdet.

Udreisen efter denne orlov foregik pr. jernbane over Rusland og Sibirien til Kina.

Så udbrød den anden verdenskrig, som afbrød næsten alle kontakter til missionsstationerne i Asien, og derefter opstod revolutionen i Kina, som tvang næsten alle kristne missionærer til at forlade landet.

Mette Stauns kom da hjem til Danmark den 17. januar 1947, hvorefter hun gjorde tjeneste på amtssygehuset i Tranebjerg samtidig med, at hun plejede sin gamle fader.

Efter hans død var kineserne og Kina dog fremdeles hendes »...længsels land«, som imidlertid vedblivende var spærret for kristen mission.

Efter flugten fra revolutionen i Kina havde mange indfødte kinesiske flygtninge koloniseret sig på Formosa under det fordrevne dynasti Chang-Cai-Check.

Mette Stauns havde under sin tjeneste i Antung haft nogen kontakt med madame Chang-Cai-Check, og gennem brevveksling blev hun indbudt til at fortsætte sin missionær- og sygeplejegerning på Formosa. — Hun rejste ud til sin ny missionsmark den 28. april 1952 og havde derefter sin arbejdsmark på Formosa, indtil hun som 70-årig rejste hjem den 24. oktober 1960, hvorefter hun siden har boet i sit gamle barndomshjem i Brundby sammen med sin broder Michael og deres yngre slægtninge.

Her sov hun stille ind den 17. august 1968 uden forudgående sygdom og blev jordfæstet ved sin barndoms kirke i Tranebjerg den 21. august under stor deltagelse.

Et lokalt blad refererer fra begravelsen:

»Efter salmen »Kender du den livsens kilde, hvorfra nådens strøm udgår«, talte provst Møller ud fra Romerbrevet: — »Der er ingen forskel på jøde og græker, de har jo alle den samme herre, rig nok for alle dem, der påkalder ham«.

Provsten omtalte, hvorledes Mette Stauns havde givet afkald på en betryggende sygeplejegerning herhjemme blandt sine egne for at rejse ud og fortælle for mennesker, som aldrig havde hørt om vor Frelser. — Samtidig fortsatte hun ude i Kina sin hospitalsgerning og blev elsket af de syge, som mærkede, at hun holdt af dem, og hun var på færde blandt dem tidlig og sildig. — Hun oplevede at komme hjem og pleje sin moder, og efter krigen nåede hun også at komme hjem og pleje sin fader. — Men missionsarbejdet drog hende sta-

dig, og hun vendte påny tilbage til sin gerning — denne gang til Formosa. — Også herhjemme var hun til det sidste virksom for den store sag og var på færde iblandt os tidlig og sent, altid mild og smilende.

Sådan vil vi mindes hende og takke for, hvad hun var for sine nærmeste og for os alle og især for dem, som aldrig havde hørt om Gud«.

Ved båren var naturligvis et væld af blomster, deriblandt også kranser fra Dansk Missionselskab, fra Kina-Missionærerne, fra kvindekredsen i Brundby og fra Fårevejde Højskole o. s. v.

Ved et efterfølgende mindesamvær fortalte nogle af Mette Stauns tidligere medarbejdere i Kina: Missionærerne frk. Helga Bech-Andersen, frk. Katrine Nielsen og pastor A. J. Sørensen og hustru erindringer fra samarbejdet i Kina. — Jeg bragte en hilsen fra gamle Fårevejle-venner og læste et afsnit fra et af Mette Stauns breve, hvori hun havde henvist til opstandelses-evangeliet i 1. Kor. kap. 15 vers 52—58.

»... I et nu, ved den sidste basun, skal de døde oprejses uforkrænkelige, og vi skal forvandles. — Dette forkrænkelige skal iføre sig uforkrænkelighed, og dette dødelige skal iføre sig udødelighed, og da skal det ord opfyldes »Døden er opslugt til sejr. — Død, hvor er din sejr? — Død, hvor er din brod?« — Dødens brod er synden, og syndens kraft er loven. — Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus! — Derfor, mine elskede brødre: Bliv faste, urokkelige, altid rige i Herrens gerning, viden- de, at jeres arbejde er ikke forgæves i Herren«.

Mette Stauns broder, Michael Stauns, afsluttede samværet.

Æret være Mette Stauns minde iblandt os.

Vald. Olsen.

Mette Stauns breve gennem Sølvsnoren bringer interessante og karakteristiske glimt fra hendes sygepleje- og mis-

sionsgerning i Kina og af hendes tjenende og næsten selvudslettende personlige livsindstilling.

Se bl. a. Sølvsnoren blad 334/1919 - 354/1919 - 267 og 68/1920 - 488/1921 - 560/1922 - 482/1922 - 598/1922 - 622/1922 - 250/1923 - 21 og 23/1924 - 71/1927 - 53/1928 - 14/1929 - 90/1936 - 10/1937 - 58/1937 - 1 og 2/1938 - 44 og 46/1938 - 2/1939 - 27/1939 - 2 og 4/1940 - 13/1941.

Brev fra Norge

Af Mikkel

Høvringen, juli 1968.

Ved Sel kirke ligger Jørundgård, Romundgård og Laugarbru, som vi kender dem fra Sigrid Undsets roman: Kristin Laurensdatter. På Romundgård sæter — nu Høvringen — sad Sigrid Undset og skrev det meste af sin middelalderroman i de omgivelser, personerne havde boet i. Nede i dalen, hvor elven snor sig mellem frugtbare enge og velbevarede gårde, kan man følge vejen sydpå til Formæ, hvor Simon Darre boede. Ad en gammel sætervej gennem fjeldet når man op til sæteren, følger Kristin, fra hun som 6-årig er der første gang, til hun som husfrue i en vanskelig tid for hende og Erland flygter op til Jørundgård sæter med de mindste børn.

Vi aner »Haugen« i Dovre, og vi ved, at på disse kanter, hvor nu hundredevis af gæster henter fornyelse til hverdagen i de pragtfuldt beliggende pensionater og fjeldstuer, foregik det hele. Et letvint terræn, hvor man blot på en halv times tur når op i 1800 meters højde og har hele Jotunheimen med Galhøppingen i et storslået panorama foran sig.

Ikke mærkeligt, at der er perspektiver

og vidsyn i Sigrid Undsets roman, og at hendes personer »lever« i dag — lyst og stærkt som højfjeldet selv!

Efter en uge i de omgivelser går turen på tværs af fjeldene til Johan Falkbergets rige. Et fattigt, ensformigt rige af ydre i vinterens kulde; men et lys-hav om sommeren med sus af frisk højfjeldsvind og med skikkelser, der pludselig står levende for en. Hvem er mest påtrængende: Kvindeskikkelsen Ann Margrit i skønhed og kærlighed hos Johannes eller i nød og skam i forhør hos lensmanden. Måske Hedstrøm — denne fantastiske figur, som man ligesom så et glimt af en aften i solnedgang.

Efter turen i malmgruberne — der nu ligger mørke og øde hen undtagen to, der i dag drives med alle moderne hjælpemidler i modsætning til 1600-tallets umenneskelige slid — får man efterhånden navnene i romanen: Den fjerde nattevagt Ole Kanelesa og Sigismund sådan præget i sindet, at man er overrasket over ikke at træffe dem, og man må blot nøjes med at konstatere, at en gade virkelig hedder Ole Kanelesagade. Slagger i tonsvis, svovllugten, der driver ind over Røros — alt danner sammen med et besøg ved Johan Falkbergets hjem ved Rugelsøen et indtryk, der bliver siddende længe efter, at man er nået ned til de idylliske egne omkring Mjøsen og Hamar. — Nej, det bliver for meget »Norge«, for ved Mjøsen bor Ingeborg Rifling Hagen, som lærte os, at »vi må greie os selv«, og i Hamar ligger ruinerne af den domkirke, som Kristin Laurensdatter så første gang sammen med den elskelige bror Edvin. I aften er det Olsok — en fest til minde om Olav den Hellige, der faldt ved Stiklestad den 29. juli 1030. Der skal være friluftsgudstjeneste i domkirkens ruiner, men min flyver starter fra Oslo kl. 14. Farvel! Men næste år bliver der Olsok i Stiklestad.

Med venlig hilsen

Mikkel.

10 år

Esther og Tage Jensen.

I efteråret er det 10 år siden, Esther og Tage Jensen blev knyttet til Fårevejle Højskole for at varetage de mange gøremål, der er forbundet med at være pedel og gartner. Det var et godt valg, som vi på F. H. daglig kan glæde os over. Ved velkomstfesten for efterårsholdet benyttede vi lejligheden til at takke Esther og Tage for de ti års virke og for den helhjertede medleven i alt, hvad der vedrører skolen, og som giver sig så mange praktiske udslag.

Tak for de ti år. Alle på F. H.

---

85 år

Da dette nummer af »Sølvsnoren« skal gå i trykken, erfarer vi, at Vald. Olsen den 3. oktober fylder 85 år. I 60-års jubilæumsnummeret af »Sølvsnoren« (1967 nr. 5/6) fortæller Vald. Olsen levende og interessant om sin nære tilknytning til Fårevejle Højskole, og der skal her kun tilføjes, at vi stadigvæk kan glæde os over Vald. Olsens dybe interesse for stedet her, idet han er en hyppig og kærkommen gæst og et meget aktivt medlem af bestyrelsen. Fra skolen ønsker vi hjerteligt til lykke og sender et stort bilde, som viser, hvordan skolen nu tager sig ud, efter at den nye lærerindebolig er færdig, cyklestalden fjernet og en ny opført.

Tak for 61 års indsats for F. H.

Til lykke med 85 års dagen.

Guds velsignelse over dagene fremover.

1868 Lohse 100 år 1968

Indre Mission har et vidt forgrenet arbejdsområde. I år er det 100 år siden forlagsvirksomheden startede, og der er siden da kommet 2.800 publikationer. Her skal kort omtales en række af de bøger, der udsendes i jubilæumsåret.

Først de to præmiebøger i den nordiske romankonkurrences danske afdeling: P. H. Lange *Perlen* og Poul Hoffmann *Over alle ørne*. Man agter at overrække præmierne på hhv. 6.000 og 3.000 kr. ved jubilæumsreceptionen. Der indkom ialt 162 manuskripter fra de fire lande. Afgørelsen om den nordiske fællespris på sv. kr. 10.000 kan næppe falde før 1. november.

Hovedpersonen i »Perlen« er den unge begavede theolog og diakon, som senere udvikler sig til at blive den berømte biskop og kirkefader Athanasios den Store. Omkring ham optræder et mylder af typer på datidens mennesker, tegnet med sikre streger og levende østerlandske farver. — Poul Hoffman er kendt i vide kredse i Danmark og udlandet for bl. a. Moses- og Korsfarer-trilogierne. Hans nye bog »Over alle ørne« står i dramatisk handling og bevægende menneskeskildring ikke tilbage for sine forgængere — men bogens egentlige sigte er en både svidende og befriende nutidsanalyse med Bibelens syndflodsberetning som baggrund.

Samtidig udsendes en romanbiografi af N. Aa. Barfoed *Et sandhedsvidne* om en i dansk kirkeliv i det 19. årh.s første halvdel kendt skikkelse, biskop J. P. Mynster. Rich. Holm kommer med *Lyn-gens stille sange*, en fin roman om jævne menneskers stræbsomhed — og om ond-sindet snak.

Et nyt navn i vor skønlitterære nyhedsliste er fhv. overlærer L. Andkjær Jensen, i hvis bog *Slægtsgårdens datter* man møder levende og virkelighedsbetonede menneskeskæbner på godt og ondt. Ny er også forfatteren til årets erindringsbog *Radio eventyr*: Aksel Dahlerup, som beretter om mennesker fra alle samfundslag, som han i årenes løb har været i berøring med, ikke mindst kongehusets medlemmer. Bogen er illustreret. Falk-Rønnes seneste rejsebog er *Sydhavets syv bølger*. Her følger man den erfarne skribent på hans mange rejser til Sydhavets betagende og farverige øer. 32 sider dejlige farvebilleder.

Af opbyggelige bøger kan nævnes C. Bartholdy *Tid*, hvori forfatteren på sædvanlig måde livfuldt skriver om tid og evighed, tidens indhold, tiden som gave og opgave osv. Forstander på Skt. Lukasstiftelsen, pastor Johs. Müller, har samlet otte jule- og nytårstaler i en vægtig lille bog *Lys i skyggers land* — og fra Maria-søstrenes leder i Darmstadt, Basilea Schlink, foreligger *Sinai*, en virkelig aktuel bog med 24 sider dejlige farvebilleder.

I Pondusserien en opsigtsvækkende beretning om tolv unge narkomaner i USA, som forfatteren, unge David Wilkerson er med til at redde: *Tolv engle fra helvede*.

Til børnene fortsættelsen af C. S. Lewis *Troldmanden nevø: Løven og heksen*. Disse bøgeres spænding og fængslende indhold er lige egnet for børn og voksne, ideelle til oplæsning. *Børnenes bibelbog*, på dansk ved sognepræst Georg S. Geil, udsendes i 3. oplag (ialt 23.000 eks.)

Efterårsholdet 1968

Albrechtsen, Karen Sofie, Sjølund.
Andersen, Anni Marie Kristine, Slagelse.
Bak, Else Johanne, Ikast.
Berthelsen, Elin Grårup, Lyngså.
Bihlet, Marianne Dagny, Svendborg.
Bisgaard-Frantzen, Else, Sønderborg.
Carstensen, Bodil, Filskov.
Christensen, Margit Lynggaard,
Romlund.
— Marie Møller, Fjelsø.
Christiansen, Connie, Løgstør.
— Jonna Merrild, Holstebro.
— Kirsten Anette, Gjern.
Dalgaard, Anne Marie Barslev, Redsted.
Dam, Signe, Nexø.
Dohn, Lene, Ramten.
Edwardsen, Birgitte Elisabeth, Roskilde.
Evertsen, Else Marie, Hammerum.
Fuglø, Marita Alvilda, Hattervig, Færø.
Gerken, Birget Kristine, Tødsø.
Graversen, Alice Vestergård, Troldhede.
Græsborg, Aase Odgaard, Thorup, Mors.
Guldborg, Susan, Odense.
Hansen, Anne Grethe, Stenstrup.
— Anne Margrethe, Nyborg.
— Anne-Marie, Sandved.
— Birgitte Overgård, Ringkøbing.
— Edith Amanda, Gadevang.
— Eva, Øsby.
— Herdis Elisabeth, Kirke-Hørup.
— Inge Bergh, Brejning.
— Marianne Kundby, København.
— Tordis Lena, Nysø Mark, Præstø.
Henriksen, Anette, Svendborg.
— Brit Marie Korsgård, Skanderborg.
Hvidbjerg, Britta, Haring .
Jensen, Birthe, Rønne.
— Else Emilie Johnsen, Risskov.
— Hannø Birgitte, Mygdal.

Jensen, Hanne Kristine, Hallund.
— Kirsten Handrup, Reerslev.
— Kirsten Tarp, København.
— Margit Kamilla, Nexø.
— Meta Birgit Kjærgaard,
Ringkøbing.
Jepsen, Ruth, Herning.
Jørgensen, Eva Birgitte, Rønne.
Kallesøe, Margit Marie, Augustenborg.
Knudsen, Vicki Ravnholdt, Odder.
Kofod, Edel Sonne, Klemensker.
Krarup Mette, Guderup, Als.
Kristensen, Else Skaaning, Vissenbjerg.
— Jonna Elisabeth, Gandrup.
Langerhuus, Kirsten Lærzen, Esbjerg.
Larsen, Irma, Esbjerg.
— Karen Martha Margrethe,
København.
Lauwersen, Lone Annette Valentin,
Rønne.
Lund, Anna Marie Elise, Egtved.
Madsen, Anne Grete, Herning.
— Jette Brunbjerg, Roskilde.
— Ulla Merete, Svendborg.
— Aase Ingerlise, Gentofte .
Marcker, Bente Kristine, Ibsker.
Meldgaard, Ane Marie, Fiskbæk.
Melgård, Elisabeth, Kibæk.
Mikkelsen, Kirsten Elisabeth, Hæstrup.
Nielsen, Andrea Jensine Kjær,
Vejerslev, Mors.
— Helene Thinggaard, Vang, Thy.
— Ingrid Agnete Holk, Bølling.
— Ranvig, Gandrup.
Nissen, Karen Margrethe, Sdr. Felding.
Nolsøe, Marita, Klakksvig, Færø.
Notlevsen, Kristine Fjord, Esbjerg.
Olesen, Lene Bartholdt, Brøndbyøster.
Pedersen, Bente Egsgaard, Tolne.
— Laila Marie, Harndrup.
— Lisbeth Danielsen, Gøttrup.
— Marian Else, Slagelse.
— Mary Bach, Tulstrup, Ikast.
Rahbek, Hannø, Skjern.
Rasmussen, Birgit Steen, Aarhus.
Rytter, Annette Thyghøj, Hobro.
Svendsen, Irene, Østermarie.
Sjøholm, Anne-Grethe Mathilde, Klemen-
sker.
Solhøj, Karen Margrethe, Ølsted.
Sørensen, Bodil Lisbeth Hjorth,
Hundested.
— Johanne, Klinkby.
Tholstrup, Inge Marie, Løgten.
Thomsen, Bodil Hauge, Grindsted.
Tougaard, Ruth Noomi, Egå.

Sygeplejelærerinde

Fra 1. jan. eller 1. februar 1969 kan en sygeplejelærerinde få stilling på Fårevejle Højskole. Løn efter overenskomst med Dansk Sygeplejeråd. God bolig til rådighed. — Nærmere oplysninger ved henvendelse til skolen.

Møder på Fårevejle Højskole

Onsdag den 13. november 1968 kl. 20:
Fhv. forstander, pastor K. Robert Hansen, Hald. Emne: »Oplevelser og indtryk fra en Afrika-rejse sommeren 1968«.

Onsdag den 4. december 1968 kl. 20:
Pastor Bent Friis, København, taler ved vor årlige Kirkens Korshærsaften. Alle er velkomne til disse møder.

Vi har lovet at bekendtgøre for

Østvendssylsel højskolekreds:

Lørdag den 19. oktober kl. 20 taler forstander L. Christensen, Haslev. Emne: »Højskolens betydning for landbruget«.

Lørdag den 23. november kl. 20 taler forstander E. Johs. Jensen, Rydhave. Emne: »Øst, vest — hvad skiller os?«.

Møderne holdes i Hjallerup missionshus.

Vi har endnu

ledige pladser til holdet, der skal begynde 1. februar 1969. Skriv efter program!!

Huslig stilling

— forberedende undervisning

Unge piger, som ikke har eksamen, og som derfor kunne ønske undervisning i dansk, regning, fysik og kemi som forberedelse til sygeplejehøjskolen, kan få huslig stilling her på skolen et halvt eller helt år, inden højskoleopholdet begynder (altså 1. februar eller 1. august) og samtidig hermed modtage en sådan forberedende undervisning. Løn p. t. 575 kr. mdl. plus undervisning, kost og logi. Henvendelse til Fårevejle Højskole. Telefon 183.

N.B.! Realister er også velkomne.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SYGEPLEJEHØJSKOLE

Oprettet 1907

Sygeplejehøjskole 1951

Formand:
Provst C. P. Agger, Sundby
pr. Nykøbing Falster

Forstanderinde:
Annette Pade

Forstander:
Poul Jeppesen

Telefon: Fårevejle (03-453) nr. 183

Giro-nr.: 62100

Elevtelefon: Fårevejle 253

Elevforeningen:

Formand:
Købmand H. Hansen, Nygade 13
Kalundborg

Kasserer:
Højskolelærer Bent Davidsen,
4540 Fårevejle st.

Giro-nr.: 8701

Adresseforandringer meddeles
til postvæsenet

Redaktør
Forstander Poul Jeppesen,
Fårevejle Højskole,
4540 Fårevejle st.

Tryk: Sjællands Tidende, Holbæk
